

Sygn. akt. II K 777/16

RKS (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Twardzik

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Imiłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – nikt

z up. Naczelnika (...) w O. - A. R.

po rozpoznaniu w dniu 21.05.2019 w Brzegu

sprawy **M. W.** s. P. i M. z domu K. ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. jako Prezes Zarządu Spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...) II nr 27, z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki, w okresie od dnia 01.02.2015r. do dnia 20.05.2015 r., w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), urządził gry na trzech automatach do gier o nazwach: (...) nr (...), (...) nr (...) i (...) nr (...), wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz 612 z późn. zm.), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 9 § 3 k.k.s.

oraz o to, że:

2. jako Prezes Zarządu Spółki H. F. Polska Sp z o. o. z siedzibą W. przy ul. (...), z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki, w okresie od dnia 01.03.2015 r. do dnia 20.05.2015 r., w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), urządził gry na automacie do gier o nazwie: (...) nr (...), wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 612 z późn. zm.), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 9 § 3 k.k.s.

I. uznaje **M. W.** za winnego czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku przyjmując, że stanowi on przestępstwo skarbowe z art. 107§1 kks w zw.z art. 9§3 kks i art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 107§1 kks i art. 26§1 i 4 kks w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 2§2 kks wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy **ograniczenia wolności**, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

II. uznaje **M. W.** za winnego czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku przyjmując, że stanowi on przestępstwo skarbowe z art. 107§1 kks w zw.z art. 9§3 kks i art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 107§1 kks i art. 26§1 i 4 kks w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 2§2 kks wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy **ograniczenia wolności**, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

III. na podstawie art. 39§1 kks i art. 40§3 kks i art. 20§2 kks zw. z art. 85§1 kk i art. 86§3 kk w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 2§2 kks w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych w pkt I - II wyroku wymierza oskarżonemu **M. W. karę łączną** 5 (pięciu) miesięcy **ograniczenia wolności**, zobowiązując

oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

IV. na podstawie art. 32§1i 2 , 4 kks i art. 31§4 kks w zw. z art. 30§1i 5 kks orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w wysokości 12.000 zł (dwanaście tysięcy złotych)

V. na podstawie art. 624 k.p.k. w zw. z art. 113§1 kks zwalnia oskarżonego od kosztów . postępowania i opłaty , którymi obciąża Skarb Państwa .

Sędzia

Sygn. akt II K 777/16

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że :

1. jako Prezes Zarządu **Spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.** przy ul. (...) II nr 27, z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki, w okresie od dnia **01.02.2015r. do dnia 20.05.2015 r.**, w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), urządzał gry na trzech automatach do gier o nazwach: **(...) nr (...), (...) nr (...) i (...) nr (...)**, wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz 612 z późn. zm.), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 9 § 3 k.k.s. oraz o to, że:

2. jako Prezes Zarządu **Spółki H. F. Polska Sp z o. o. z siedzibą W.** przy ul. (...), z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki, w okresie od dnia 01.03.2015 r. do dnia 20.05.2015 r., w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), urządzał gry na automacie do gier o nazwie: **(...) nr (...)**, wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 612 z późn. zm.), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 9 § 3 k.k.s.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Na podstawie umowy dzierżawy z dnia 01.05.2010 spółka (...) z o.o w organizacji z siedzibą w W. wydzierżawiła od cypryjskiej spółki (...) z siedzibą w N. urządzenia do gier produkcji (...), a na podstawie umowy z dnia 26.11.2012 urządzenia do gier produkcji (...)

Z dniem 14.05.2010 została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym nr wpisu (...) spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. Prezesem tej spółki był oskarżony M. W. . Jedynym współnikiem spółki i właścicielem wszystkich w niej udziałów była w/w cypryjska spółka (...) z siedzibą w N. (Cypr).

Z dniem 27.01.2012 została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym nr wpisu (...) spółka (...) Sp. z o.o. w W. .Prezesem tej spółki był oskarżony M. W. . Jedynym współnikiem spółki i właścicielem wszystkich w niej udziałów była w/w cypryjska spółka (...) z siedzibą w N. (Cypr).

Na podstawie umowy z dnia 26.11.2012 spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., której prezesem był nadal oskarżony M. W., wydzierżawiła od cypryjskiej spółki (...) z siedzibą w N. urządzenia do gier produkcji (...).

Dowód :

-informacja z Rejestru Przedsiębiorców dot. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na dzień 13.03.2015 k. 157-159

-informacja z Rejestru Przedsiębiorców (...) Sp. z o.o. w W. na dzień 13.03.2015 - k.36-38

- ramowa umowa dzierżawy urządzeń firmy (...) k. 511

- Umowa dzierżawy urządzeń firmy (...) k. 512

W dniu **01.12.2014 Spółka (...) Sp. z o.o. w W.**, w imieniu której działał oskarżony M. W., zawarła umowę dzierżawy powierzchni w lokalu przedsiębiorstwa (...) położnym w B. przy ul. (...) z miesięcznym czynszem w wysokości 300 zł celem zainstalowania w nim przez Spółkę (...) Sp. z o.o. w W. urządzeń do gier służących do prowadzenia działalności gospodarczej. Umowa ta została zawarta z R. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) ul. (...) B., który tę powierzchnię wcześniej, jeszcze w tym samym dniu, wydzierżawił od właściciela lokalu R. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) przy ul. (...) B. z miesięcznym czynszem w wysokości 200 zł i z prawem podnajmu, z którego skorzystał.

Jeszcze tego samego dnia 01.12.2014 Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wstawiła do w/w lokalu (...) automaty A. nr (...) i (...) nr (...)

W dniu 14.01.2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. w ramach postępowania (...) - (...)756.4.2015 przeprowadzili kontrolę w lokalu L. ul (...) w B. w zakresie przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenie gier na automatach.

W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 §1 k.k.s. ujawnione automaty zostały zatrzymane.

W dniu 13.02.2015, w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego interwencję co do zatrzymanych automatów zgłosiła Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., jako podmiot nimi władający oraz zaskarżyła dokonane zatrzymanie tych przedmiotów. Pełnomocnictwo do zgłoszenia interwencji udzielił oskarżony M. W., który był nadal prezesem tej Spółki.

Postanowieniem SR w Brzegu z dnia 05.11.2015 II Kp (...) uchylono postanowienie o zatrzymaniu w/w automatów a automaty z zawartością udostępniono do zwrotu

Dowód:

- Umowa dzierżawy powierzchni –k. 513

- Umowa podnajmu -k.514/2-515

- protokół z czynności kontrolnych –k. 516

- protokół zatrzymania rzeczy k. 519

- zgłoszenie interwencji z pełnomocnictwem –k. 520-521

Po w/w kontroli z dnia 14 stycznia 2015 i zatrzymaniu automatów w lokalu w B. na ul (...) oskarżony kontynuował działalność na terenie B. w ramach innych spółek: a to **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...)** Sp. z o.o. **w W.**, w których pełnił funkcję Prezesa, przy czym już w innej lokalizacji na terenie B.

Dnia 01.02.2015 T. Ł. jako pełnomocnik Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł bowiem umowę dzierżawy powierzchni w lokalu pani S. K. zam. (...) B prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) dot. lokalu funkcjonującego pod nazwą Salon (...) położnym w B. przy ul. (...) z miesięcznym czynszem w wysokości 800 zł celem zainstalowania w nim przez Spółkę (...) urządzeń do gier służących do prowadzenia Spółce działalności gospodarczej. Czynsz miał być płatny w dniu wyjęcia gotówki z automatu przez przedstawiciela Spółki.

Tego samego dnia 01.02.2015 T. Ł. również jako pełnomocnik Spółki, ale (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł umowę dzierżawy powierzchni także w lokalu pani S. K. zam. (...) B prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)

dot. lokalu funkcjonującego pod nazwą Salon (...) położnym w B. przy ul. (...) z miesięcznym czynszem w wysokości 800 zł celem zainstalowania w nim przez Spółkę (...) urządzeń do gier służących do prowadzenia Spółce działalności gospodarczej. Czynsz miał być płatny w dniu wyjęcia gotówki z automatu przez przedstawiciela Spółki.

Dnia 28.02.2015 Spółka (...) wycofała z pomieszczenia 2 automaty wstawione tam po zawarciu umowy , a z dniem 01.03.2015 wstawiła do w/w lokalu m.in. automat (...) nr (...)

Dnia 01.05.2015 Spółka (...) wstawiła do w/w lokalu kolejne automaty

Dowód :Ramowa umowa dzierżawy k. 307-309, 312-314

Lista aktualizacji urządzeń do umowy dzierżawy –k. 310,315

Zeznania świadka A. K. k. 320-321

Zeznania świadka S. Ł. k. 331-332

W dniu **20.05.2015** funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. w ramach postępowania (...) - (...).756.59.2015. przeprowadzili kontrolę w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...),w którym działalność gospodarczą prowadziła S. K. w zakresie przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenie gier na automatach . Kontrolę przeprowadzono w obecności męża właścicielki i pracownika . W lokalu ujawniono 6 automatów : A. G." nr (...), (...) nr (...), (...) nr (...), (...) 2 nr (...) nr (...) wszystkie z naklejką (...) Sp. z o.o. w W. oraz automat (...) nr (...), według oświadczenia osoby czynnej w lokalu, stanowiącego własność (...) Sp z.o.o. w W. . Wszystkie automaty (poza (...) 2 nr (...) nr (...)) były włączone do sieci i zalogowane do stanu gotowego do prowadzenia gier ,na monitorach wyświetlały się ikony z grami charakterystycznymi dla gier hazardowych . Na tych urządzeniach i nie było umieszczonej informacji o numerze poświadczenia rejestracji automatu, jak również o nr decyzji udzielającej zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gier na automacie .

Funkcjonariusze Urzędu Celnego w ramach swoich uprawnień wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o służbie celnej, w brzmieniu obowiązującym w dniu kontroli, przeprowadzili na automatach A. G." nr (...), (...) nr (...), (...) nr (...) i (...) nr (...) włączonych do sieci i zalogowanych do stanu gotowego do prowadzenia gier automatach , utrwalany nagraniem na kamerze cyfrowej, eksperyment w postaci gier kontrolnych, które wykazały, że na automatach tych można było urządzać gry w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych. Gry prowadzone były o wygrane pieniężne oraz zawierały element losowości, gdyż udział grającego sprowadzał się do wciskania przycisku uruchamiającego grę i obserwowania jej przebiegu , a wynik gry nie zależał od jego umiejętności lub zręczności, gdyż urządzenia po uruchomieniu gry same wykonywały losowanie na bębnach , a następnie same zatrzymywały kręcące się bębny losujące , samo ponownie wprawiało w ruch bębny losujące .Gracz nie miał wpływu na wynik gry ani na moment ich rozpoczęcia i zakończenia losowania. W wyniku gry kontrolnej każdy z automatów zrealizował wygrane pieniężne, które wypłacane były przez automaty nie ze środków, którymi zakredytowano urządzenie (zazwyczaj banknotem), tylko monetami znajdującymi się uprzednio w urządzeniu (zabankowanymi w nim w celu wypłaty pieniędzy).

Na automatach (...) 2 nr (...) nr (...) nie przeprowadzono gier kontrolnych gdyż nie zalogowały się po włączeniu do stanu gotowego do urządzania gier.

Ujawnione automaty nie posiadały oznaczeń GL1, nie były zarejestrowane przez Naczelnika Urzędu Celnego i nie figurowały w Krajowym Rejestrze Automatów do Gier. W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 §1 kks ujawnione automaty zostały zatrzymane.

Dowód:

-- protokół kontroli –k. 3-5

- protokoły oględzin –k.6-11

- protokół zatrzymania rzeczy wraz ze spisem i opisem rzeczy i pokwitowaniem k. 12-14

- płyta DVD z zapisem video z przebiegu gier kontrolnych i karta z nagraniem k. 22-23

- protokół dot. odtworzenia gier k.19-21

Zeznania świadka R. G. k. 327-328

Wydruk z (...)k. 341

Wykaz koncesji –k.340

W toku postępowania przygotowawczego interwencję co do zatrzymanych automatów zgłosiła w dniu 29.06.2015 (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. , jako podmiot nimi władający oraz zaskarżyła dokonane zatrzymanie automatu . W dniu 30.06.2015 interwencję co do zatrzymanych automatów zgłosiła też Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. , jako podmiot nimi władający oraz zaskarżyła dokonane zatrzymanie automatów .

Postanowieniem SR w Brzegu z dnia 06.11.2015 II Kp 240/15 uchylono postanowienie o zatrzymaniu w/w automatów, a automaty udostępniono do zwrotu

Dowód :

Zgłoszenie interwencji k-270-297, 280-291

postanowienie II Kp (...) - k. 292

Pismo UC w O. z 19.11.2015 k. 295 ,297

Parę dni po w/w kontroli z dnia **20.05.2015** i zatrzymaniu urządzeń w lokalu Salon (...) położnym w B. przy ul. (...) oskarżony M. W. założył kolejną spółkę , która z dniem 02.06.2015 została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym nr wpisu (...) pod firmą (...) Sp. z o.o. z **siedzibą w O.** . Prezesem tej spółki został oskarżony będący jednocześnie współnikiem spółki z większościowym w niej udziałem (91%) .

Dowód

-informacja z Rejestru Przedsiębiorców (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na dzień 25.06.2015 - k.530/2-533

Jeszcze przed rejestracją spółki (...), a to dnia 01.06.2015 oskarżony zawarł osobiście jako prezes tejże spółki dwie kolejne umowy ,a to ponownie z firmą PHU (...) umowę dzierżawy powierzchni w lokalu przedsiębiorstwa PHU (...) położnym w B. przy ul. (...) oraz z firmą (...) S. K. „ramową umowę dzierżawy powierzchni” lokalu położonego w miejscowości B. przy ul. (...)

W oparciu o powyższe umowy w lokalach tych już 01.06.2015 (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. zainstalowała urządzenia do gier, które funkcjonowały w nich do dnia **3 listopada 2015** - w lokalu WALOR L. R. R. położnym w B. przy ul. (...) , a do dnia 11.02.2016 w lokalu położnym w B. przy ul. (...), kiedy to w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstw skarbowych z art. 107 §1 k.k.s. zostały zatrzymane w ramach kontroli służb celnych , a po zgłoszonej w toku postępowania przygotowawczego interwencji co do zatrzymanych automatów przez spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. i zażalenia na ich zatrzymanie -automaty udostępniono Spółce do zwrotu .

Dowód:

- Umowa dzierżawy powierzchni – k. 523-524,535-538

- lista aktualizacji urządzeń do umowy dzierżawy powierzchni –k. 525-526,533-539

- Umowa na dostarczanie urządzeń –k.540-541
- Umowa generalna w zakresie obsługi urządzeń –k. 542-544
- protokół kontroli –k. 526-528,545-546
- protokół zatrzymania rzeczy k. 528/2-529,547
- Zgłoszenie interwencji z pełnomocnictwem k-529/2-530,549-550
- Pismo UC w O. –k. 548
- Internetowy wykaz ofert sprzedaży automatów –k. 551-556

Żadna z w/w spółek, w których oskarżony pełnił funkcję Prezesa, nie uzyskała w czasie swojej działalności koncesji na prowadzenie kasyna w woj. (...)

Dowód :wykaz koncesji k. 340

Przeciwko oskarżonemu M. W. toczyły się liczne postępowania karne .

W dniu **02.10.2012** zapadł wobec oskarżonego wyrok skazujący go za przestępstwo z art. 107§1 k.k.s. na karę grzywny sygn.akt (...)wydany przez SR w Ś. ,który uprawomocnił się 05.06.2017 .

Za urządzanie w okresie od 01.06.2010 do 10.12.2010 w pubie (...) w E. gry na automacie wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych oskarżony jako prezes (...) Sp. z o.o. w W. został skazany w dniu **17.04.2014** wyrokiem SR w E. (...) na karę grzywny utrzymanym w mocy przez SO w E. wyrokiem z dnia 21.01.2015 w sprawie (...) . Wyrok uprawomocnił się 21.01.2015.

W dniu **14.10.2014** zapadł wobec oskarżonego także wyrok skazujący go za przestępstwo z art. 107§1 k.k.s. na karę grzywny sygn..akt (...) wydany przez SR w B. B. ,który uprawomocnił się 29.12.2016 . Poza tym w 2013 r i 2014r toczyły się przed różnymi sądami w Polsce liczne postępowania sądowe na skutek wniesionych przeciwko oskarżonemu aktów oskarżenia o przestępstwa z art.107 §1 kk , np. przed SR Ł. (...),SR E. (...),SR O. (...), SR J. (...),SR R. (...),SR Ż. (...),SR C. IIK (...),SR w R. (...),SR B. (...),SR w (...) (...),SR w B. (...).

Dowód : wyrok SR E. (...) k.208-209

wyrok SO w E. w sprawie (...) –k 409-410

Dane z Krajowego Rejestru Karnego –k. 495-507

Oskarżony M. W. ma 46 lat, wykształcenie średnie, jest kawalerem, posiada jedno dziecko w wieku 14 lat, jest z zawodu mechanikiem samochodowym, bez większego majątku, karany za przestępstwa skarbowe z art. 107 §1 k.k.s.. Toczy się wobec niego postępowanie egzekucyjne, zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. w W. z dochodem ok. 5000 zł miesięcznie .

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W toku prowadzonego postępowania sądowego oskarżony nie skorzystał z możliwości osobistego stawiennictwa przed sądem i nie składał w postępowaniu sądowym żadnych wyjaśnień. Jedynie pismem z 5 lutego 2019 r. wniósł o umorzenie toczącego się postępowania na podstawie artykułu 11§1 kpk w zw.z art. 113§1 k.k.s. wnosząc o tzw. umorzenie absorpcyjne i powołując się na swoje dane o karalności . Oskarżony wskazał, że wobec poprzednich licznych jego skazań za przestępstwa również z artykułu 107 §1 k.k.s. dotyczących urządzania gier na automatach bez

koncesji na kasyno gry i poza kasynem gry, w jego ocenie nie jest celowym karanie go w niniejszym postępowaniu. Oskarżony przedłożył dokumenty na okoliczność jego aktualnej sytuacji życiowej i finansowej, mające potwierdzić brak posiadania majątku o istotnej wartości, prowadzenie obecnie wobec niego postępowania egzekucyjnego, faktu wykonywania pracy i wysokości uzyskiwanych dochodów. Oskarżony podniósł, że zgodnie z danym z K. o jego karalności na dzień 18.10. 2018 był 389 razy skazywany, a wszystkie te skazania związane były z prowadzeniem przez niego na terytorium całego kraju działalności gospodarczej przed 30 czerwca 2016 r. polegającej na urządzeniu gier poza kasynem gry bez wymaganej prawem koncesji. Wszystkie przepisane mu przestępstwa, za które został skazany, popełnione zostały w tych samych okolicznościach, z tej samej motywacji, przy tej samej sposobności i tym samym zamiarze co zarzucany w przedmiotowym postępowaniu występki z artykułu 107 §1 k.k.s., co w jego ocenie czyni całkowitą niecelowość dalszego karania go, zwłaszcza uwzględniając znaczną wielkość i dolegliwość już zasądzonych i wykonywanych sankcji karnych, środków karnych, kosztów sądowych. Nadto wskazał, że suma grzywnien orzeczonych wobec niego prawomocnymi wyrokami za przestępstwo z artykułu 107 §1 k.k.s. na 18 października 2018 r. to kwota 5.548.603,80 zł, a łączna wysokość kar pozbawienia wolności oscyluje w granicach maksymalnego do połączenia w ramach kary łącznej pułapu 15 lat pozbawienia wolności, a jednocześnie orzeczone środki karne w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów orzeczone obok kar głównych to suma według jego wyliczeń 1.114.135,10 zł.

Jednocześnie oskarżony zawnioskował o rozważanie zastosowania wobec niego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary przez odstąpienie od jej wymierzenia i poprzestania na orzeczeniu tylko środka karnego w postaci przypadku przedmiotów lub ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów. Wskazał, że w połowie 2016 r. zakończył definitywnie współpracę z jakąkolwiek spółką w tak zwanej branży hazardowej, stara się realizować nałożone na niego obowiązki i jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w spółce (...) sp. z o.o. z dochodem około 5000 zł netto. Jego dochód uzyskiwany z pracy podlega zajęciu komorniczemu, a niepodlegająca zajęciu w postępowaniu egzekucyjnym kwota około 1500 zł przeznaczana jest na utrzymanie rodziny -partnerki i córki chorującej na dziecięce porażenie mózgowie i oraz epilepsję, wymagającej w związku z tym regularnej rehabilitacji. Jego mieszkanie w toku postępowania egzekucyjnego zostało zajęte, nie posiada żadnych oszczędności, samochodu czy wartościowych przedmiotów.

Poza tym oskarżony podniósł, że w okresie prowadzonej w przedmiotowej sprawie działalności pozostawał w nieusprawiedliwionym błędzie co do karalności zarzucanych mu czynów, o którym mowa w artykule 10§5 k.k.s., co uprawniałoby sąd do zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary. Podniósł, że nigdy świadomie nie dążył do naruszenia przepisów ustawy o grach hazardowych, prowadząc działalność pozostawał w przekonaniu, że wobec braku wywiązania się ustawodawcy z obowiązku notyfikowania spornych przepisów artykułu 6 i 14 prowadzi działalność legalną. Decyzję o rozpoczęciu działalności o takim profilu konsultował z prawnikami, którzy opierając się na ówczesnym orzecznictwie europejskim potwierdzali jej legalność. Oskarżony podniósł, że pozostawał w głębokim przekonaniu, że art. 6 ustawy o grach hazardowych, tak jak artykułu 14 ust.1 jest przepisem technicznym, który wymagał notyfikacji. Wydawane wobec niego przez lata orzeczenia utwierdzały go w przekonaniu, że słusznie uznaje prowadzoną przez siebie działalność za legalną.

Nadto oskarżony złożył ewentualny wniosek, aby przy rozważeniu odstąpienia od wymierzania wobec niego kary orzec środek karny w postaci przypadku przedmiotów lub ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów w wysokości 2000 zł za każde urządzenie, co stanowi rzeczywistą rynkową cenę za takie urządzenie.

Dowód:

- dane o karalności k. 495-507

- informacja o dochodach -k.357

- dane osobopoznawcze -k. 355

- umowa o pracę –k.474
- zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i wierzytelności –k. 469-473
- Wywiad kuratorski w sprawie II Ko (...) SR W. –k.462-463
- orzeczenie o niepełnosprawności –k.463
- wyjaśnienia oskarżonego k. 366-367
- protokół wyjaśnień oskarżonego z dnia 22.05.2017 złożonych w postępowaniu sądowym II K (...) przed SR w O. (k.163-165 akt 174/17 SR B. –załącznika do II K (...))

Sąd Rejonowy zważył ,co następuje :

W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów zarzuty stawiane oskarżonemu są zasadne .

Oskarżonemu zarzucono popełnienie dwóch przestępstw z art. 107§1 kks. Odpowiedzialności przewidzianej w tym przepisie podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzęda lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Przepis art. 107 § 1 kks jest normą blankietową, a zatem sprawca czynu, by podległ odpowiedzialności karno – skarbowej, musi naruszyć swoim zachowaniem obowiązujące normy innych ustaw dopełniające ten przepis prawa. Dopełnieniem przepisu art. 107 § 1 kks są przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, która to ustawa wprowadza ograniczenia w zakresie prowadzenia działalności hazardowej. Na gruncie niniejszej sprawy chodzi o naruszenie przez oskarżonego m.in przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, który to przepis uzależnia prowadzenie działalności w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach od uzyskania **koncesji** na prowadzenie kasyna gry. W zarzucie postawionym oskarżonemu M. W. oprócz przywołanego wyżej przepisu ustawy o grach hazardowych oskarżyciel uznał, iż oskarżony naruszył także przepis art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Przepis ten stanowi, iż urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w **kasynach** gry.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił ,że żadna ze spółek ,tj. ani Spółka (...) Sp. z o. o. z siedzibą W., ani (...) Sp. z o.o. w W. , w których to spółkach oskarżony był prezesem, **nie uzyskała wymaganej koncesji** (sam oskarżony tej okoliczności nie kwestionował), jak również , że obie spółki **urządzały gry na automatach poza kasynem** gier, a to na dzierżawionej powierzchni lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), należącego do prywatnego przedsiębiorcy pani S. K. (czego również oskarżony nie kwestionował)

Oskarżony w toku postępowania również nie kwestionował charakteru urządzeń wstawionych do lokalu przez obie spółki i poddanych kontroli , w szczególności tego, że urządzenia te były gotowe do gry, wymieniane w razie niesprawności . Celem ich wstawienia nie była działalność charytatywna, ale zysk, o czym świadczą m.in. zapisy umów dzierżawy , że co miesiąc z automatów miała być wybierana przez przedstawiciela spółki gotówka (i wówczas miał być płatny czynsz dzierżawny), a automaty wstawiały obie spółki do lokalu celem prowadzenia przez nie w tym lokalu działalności gospodarczej .

Ustalenia, że gry zabezpieczone w lokalu stanowią gry na automatach oparł Sąd na przeprowadzonym przez funkcjonariuszy celnych eksperymencie .Organy ścigania podjęły stosowne czynności, aby wykazać losowość zabezpieczonych automatów. Funkcjonariusze w ramach eksperymentu procesowego rozegrali gry na rzeczonych automatach. Ten zaś potwierdził, że gra na wszystkich funkcjonujących 5 automatach jest możliwa po użyciu środków pieniężnych i dopuszczają one, w warunkach losowości, wypłacaną wygraną pieniężną, bądź kontynuację gry. W rezultacie tego ustalono, że automaty te odpowiadają definicji z art. 2 ust.3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Sąd nadto zauważył , że w toku postępowania oskarżony ani razu nie kwestionował charakteru tych automatów ani faktu, że zostały one wprowadzone do lokalu przedsiębiorstwa lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), przez spółkę (...), , w której oskarżony pełnił funkcję Prezesa zarządu , a nawet prawa do władania i dysponowania

tymi automatami spółka potwierdziła składając zażalenie na ich zajęcie, które zakończyło się ich formalnym zwrotem. Na etapie postępowania przed sądem co do przeprowadzonego eksperymentu nie zgłaszano wadliwości w jego przeprowadzeniu. Oskarżony jako strona postępowania karnego miał prawo, zgodnie z art. 167 kpk w zw. z art. 113 kks, do złożenia wniosku dowodowego o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier w sytuacji, w której widział potrzebę przeprowadzenia takiego dodatkowego dowodu. Oskarżony inicjatywy dowodowej jednak w tym zakresie nie podjął.

Skoro urządzenie gry na automatach dozwolone jest tylko w kasynach gry prowadzonych w ramach udzielonej koncesji, a zakaz prowadzenia tego rodzaju działalności poza warunkami koncesji jest adresowany do wszystkich podmiotów, a zatem zarówno osób fizycznych, jak i prawnych (niezależnie od tego, czy posiadają one koncesję na prowadzenie kasyna gry, czy też nie) to działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach, bez względu na jej formę prawną, urządzana bez koncesji poza kasynem gry jest więc zawsze działalnością nielegalną, prowadzoną wbrew normie wynikającej z treści art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych i stanowi przestępstwo z art. 107 § 1 kks.

Sądowi znane są rozbieżności w orzecznictwie dotyczące kwestii technicznego charakteru przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, a także konsekwencje braku ich notyfikacji. Na chwilę orzekania w przedmiotowej sprawie orzecznictwo to stało się już stabilne i w miarę jednolite. Biorąc je pod uwagę, Sąd w obecnym składzie podziela pogląd, że przepis art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie miał i nie ma charakteru technicznego i może stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za czyn z art. 107 § 1 kks, (wyrok SN z dnia 24 marca 2017 r. V KK 23/17, wyrok SN z dnia 22 lutego 2017 r. V KK 225/15, uchwała SN z dnia 19 stycznia 2017 r. I KZP 17/16, LEX).

Zdaniem tut. Sądu także przepis art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może być w przedmiotowej sprawie zastosowany wobec oskarżonego jako podstawa jego odpowiedzialności karnoskarbowej mimo, że zarzucane czyny popełnione zostały przed dniem 03.09.2015, kiedy to weszła w życie ustawa z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, której to projekt był notyfikowany Komisji Europejskiej, i mimo poglądu wyrażanego także przez oskarżonego, że do tego czasu, tj. 03.09.2015, wypełnienie normy art. 107 § 1 kks tym przepisem art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych w jego pierwotnym brzmieniu nie było możliwe, przez co możliwe miałyby być prowadzenie przez oskarżonego legalnie gier hazardowych poza kasynem w okresie do 03.09.2015.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę przychylił się do poglądu wyrażonego w akceptowanym przez Trybunał Konstytucyjny (w wyroku z dnia 11 marca 2015 r. sygn. akt P 4/14) postanowieniu Sądu Najwyższego z 28 listopada 2013 r. I KZP 15/13, potwierdzonym wyrokiem Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2014 r. sygn. akt IV KK 183/13, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do wykonywania wykładni prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, a tym bardziej do stwierdzenia, że przepisy prawa wewnętrznego nie obowiązują, nawet jeżeli to prawo zostało ustanowione w celu wykonywania przez państwo zobowiązań unijnych. Spoczywający na sądzie krajowym obowiązek zapewnienia pełnej efektywności przepisów dyrektywy nie skutkuje automatyzmem wnioskowania, że przepis techniczny, odnośnie którego zaniechano notyfikacji, nie może być stosowany, albowiem wykładnia przychylna prawu europejskiemu nie może prowadzić do naruszenia zasad konstytucyjnych. Podkreślić należy, że przepisy krajowe, które nie zostały notyfikowane, zgodnie z dyrektywą 98/33/WE nadal pozostają formalnie w mocy i w tym sensie obowiązują.

Również w wyroku z 28 lutego 2014 r. w sprawie III KK 447/13 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że ewentualne przyjęcie, że przepisy ustawy o grach hazardowych mają charakter przepisów technicznych, nie powoduje, że sądy krajowe mogą odmówić ich zastosowania.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że brak notyfikacji pewnych przepisów ustawy o grach hazardowych, w tym art. 14, bez stwierdzenia przez Trybunał Konstytucyjny, iż ta okoliczność wpływa na usunięcie nienotyfikowanych przepisów technicznych zawartych w ustawie o grach hazardowych z polskiego porządku prawnego, nie prowadzi do pozbawienia tego nienotyfikowanego przepisu jego mocy i nie wpływa na dalsze jego obowiązywanie i nie może

obecnie stanowić przesłanki uzasadniającej czy to uniewinnienie oskarżonego z powodu braku wyczerpania znamion przestępstwa skarbowego określonego w art. 107§1 kks (gdyby zarzut dotyczył tylko naruszenia tego przepisu) lub też wyeliminowania takiego nienotyfikowanego przepisu z opisu czynu, czy z kwalifikacji prawnej czynu i przyjęcie legalności urządzania gier poza kasynem w okresie przed datą graniczną .

Dlatego Sąd uznał, że oskarżony urządzając w okresie od dnia 01.02.2015r. do dnia 20.05.2015 r., w lokalu: Salon (...) w B. przy ul. (...) gry na trzech automatach do gier o nazwach: (...) nr (...), (...) nr (...) i (...) nr (...) jako prezes zarządu firmy Spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki, oraz okresie od dnia 01.03.2015 r. do dnia 20.05.2015 na automacie do gier o nazwie: (...) nr (...) Prezes Zarządu Spółki H. F. Polska Sp z o. o. z siedzibą W. przy ul. (...), z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tej spółki , działał wbrew art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych , co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107§1 kks w zw.z art. 9§3 kks i art. 6§2 kks .

Sąd zmodyfikował kwalifikację prawna czynu z uwagi na ustalenia działania oskarżonego w ramach czynu ciągłego . Sąd przyjął, że oskarżony zarzucanymi mu czynami działał w warunkach, o jakich mowa w 6§2 kks, tj. przez krótki okres czasu (ok. 2-4 miesiące) z tym samym zamiarem codziennego urządzania gier na przedmiotowych automatach w przedmiotowym miejscu, z oczekiwaniem na stały comiesięczny zysk z tego tytu. Nie ulega żadnej wątpliwości, iż po to obie Spółki wydzierżawiły powierzchnię w lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), , aby wykorzystywać dzierżawioną przestrzeń na zainstalowanie i eksploatację urządzeń – automatów do gier. Tym samym zamierzały czerpać korzyści z działalności, jaką te automaty przynosiły .

Co do zasady automaty należały do Spółek i one prowadziły działalność. Podmiotem odpowiedzialności karnej skarbowej może być wyłącznie osoba fizyczna. Ustawodawca zapobiegł jednak sytuacji, w której czyny popełnione przez osoby prawne lub jednostki niemające osobowości prawnej pozostawałyby bezkarne. Rozwiązanie tej kwestii stanowi regulacja przewidziana w art. 9§3 kks . Zgodnie z treścią tego przepisu za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną. Oskarżony nie wykazał, aby innej osobie do zakresu czynności przekazano prowadzenie spraw spółek , w związku z tym z racji pełnionej funkcji odpowiedzialność za skutki tej działalności także w sferze karnej spoczywa na nim. Zdaniem SN, pojęcie "zajmowania się" sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, o którym mowa w art. 9 § 3 kks może być rozumiane ogólnie, bez konieczności wskazania, że konkretne czynności (obowiązki) powierzone zostały konkretnej osobie (zob. wyr. SN z 2.7.2002 r., IV KK 164/02, OSP 2004, Nr 4, poz. 44 z glosą T. Oczkowskiego). Teza wskazanego wyroku brzmi: "skoro zarząd spółki prowadzi sprawy tej spółki, a pracami zarządu kieruje jego prezes, to jeżeli nie powierzono spraw spółki jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek) innemu z członków zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, prezes zarządu spółki jest tą osobą, która zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania stosownie do art. 31 ordynacji podatkowej innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki jako płatnika podatku". To samo będzie dotyczyć każdej innej czynności spółki.

Dlatego Sąd uznał, że to właśnie oskarżony jako prezes zarządu, a więc organu Spółki (...) Sp. Z o.o., w W. oraz Spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. z mocy prawa zajmujący się sprawami gospodarczymi tych spółek ponosi odpowiedzialność karną z tego przepisu . Wymienione przepisy oskarżony złamał umyślnie w rozumieniu art. 4 § 2 kks, bo przecież nie uzyskał koncesji na prowadzenie kasyna gry, nie uzyskał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub na automatach, zatem nie był podmiotem uprawnionym do legalnej eksploatacji przedmiotowych automatów do gier hazardowych, których także nie zgłosił do wymaganej rejestracji przez naczelnika urzędu celnego.

Nadto tut. Sąd zauważając mnogość toczących się wobec oskarżonego na terenie Polski postępowań (z całą pewnością również dotyczących czasookresu takiego, jak objęty niniejszym postępowaniem) nie stwierdza, aby mogła zaistnieć w niniejszym postępowaniu przesłanka wyłączająca prowadzenie tego postępowania w postaci res iudicata , albowiem

Sąd podziela już wielokrotnie artykułowany w orzecznictwie SN pogląd np. w wyroku V KK 478/18 - wyrok SN - Izba Karna z dnia 29.01.2019, że: skoro urządzenie gry hazardowej w postaci gry na automatach wymaga uzyskania koncesji na kasyno gry, a koncesja taka udzielana jest w odniesieniu do jednego kasyna, prowadzonego w ściśle określonym (geograficznie) miejscu, to zachowanie osoby, która nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna podejmuje działanie w postaci urządzania gry na automatach w różnych miejscach (miejscowościach, lokalach), stanowi każdorazowo - od strony prawnokarnej - inny czyn, podjęty z zamiarem naruszenia tych przepisów w każdym z tych miejsc. Upřednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 107§1 kks, popełnione w innym miejscu, w warunkach czynu ciągłego (art. 6§2 kks), w którym czas jego popełnienia obejmuje czasokres popełnienia czynu z art. 107§1 kks, co do którego toczy się jeszcze postępowanie karne skarbowe, nie stanowi w tym późniejszym procesie przeszkody procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, albowiem nie jest spełniony warunek tożsamości czynów.

Nadto Sąd zgadza się ze stanowiskiem oskarżyciela, który twierdzi, że zachowanie minimalnej staranności wymaganej przy podejmowaniu i prowadzeniu działalności zahaczającej albo mogącej zahaczyć o działalność ściśle reglamentowaną przez państwo wymagało upewnienia się, jeszcze przed zorganizowaniem działalności w zakresie gier hazardowych, np. poprzez wystąpienia do ministra finansów, co do tego, czy urządzenia oferowane przez niego do użytkowania podlegają, czy też nie podlegają rygorom ustawy o grach hazardowych. Skoro, jak wynika z dokumentów rejestrowych i zawartych umów, już 01.05.2010 spółka (...) Sp. z o.o. Polska z siedzibą w W. będąc jeszcze w organizacji, przed jej formalną rejestracją, w imieniu której dział już wtedy oskarżony, wydzierżawiła od cypryjskiej spółki (...) z siedzibą w N. (nota bene jej jedyne go wspólnika) urządzenia do gier produkcji (...), a 26.11.2012 urządzenia do gier produkcji (...), to można zasadnie przyjąć, że celem i zamiarem działania oskarżonego w ramach zakładanych licznie spółek było dalsze użytkowanie tych automatów (a nie przechowywanie ich w magazynach), wprowadzenie ich na rynek, co w konsekwencji prowadziło do uruchomienia ich, a więc do urządzania za ich pomocą gier. (...) ta nie była nieodpłatna, lecz nastawiona na zysk. W ocenie sądu oskarżony wiedział jakiego rodzaju gry rozgrywa się na tych automatach i oraz, że miały one cechy losowości

O tym, że oskarżony powinien był przedsięwziąć kroki zmierzające do upewnienia się co do możliwości wykonywania w okresie objętym zarzutem w niniejszej sprawie w ramach obu spółek działalności na przedmiotowych automatach - wobec już posiadanej wiedzy o wątpliwościach co do jej legalności, świadczą nadto wydane wobec oskarżonego wyroki widniejące w danych o karalności z K.. Już w dniu 02.10.2012 zapadł bowiem wobec oskarżonego wyrok skazujący go za przestępstwo z art. 107§1 kks w sprawie sygn. akt (...) wydany przez SR w Ś., który uprawomocnił się wprawdzie dopiero 05.06.2017, ale już samo toczące się postępowanie przygotowawcze i sądowe, nawet samo nieprawomocne skazanie w w/w dacie powinno wzbudzić w oskarżonym wątpliwości i skutkować rozważeniem powstrzymania się z kontynuowaniem działalności w danym zakresie. Oskarżony jednak dalej, i mimo kolejnego wyroku z dnia 17.04.2014 SR w E. w sprawie (...) dotyczącego urządzania w okresie od 01.06.2010 do 10.12.2010 w pubie (...) w E. gry na automacie wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych, kontynuował działalność i spółka nadal urzędzała gry na automatach. Wyrok uprawomocnił się 21.01.2015 (orzeczeniem (...) SO E.). Także w okresie objętym zarzutami oskarżony z całą pewnością miał wiedzę o kolejnym postępowaniu zakończonym wyrokiem, który zapadł w dniu 14.10.2014 (musiał bowiem być wcześniej co najmniej raz wysłuchany po przedstawieniu zarzutów) także za przestępstwo z art. 107§1 kks w sprawie sygn. akt (...) przez SR w B. B.. Nadto jak ustalono w 2012 - 2014 toczyły się przed różnymi sądami w Polsce liczne postępowania sądowe na skutek wniesionych przeciwko oskarżonemu aktów oskarżenia o przestępstwa z art.107 §1 kk, np. przed SR Ł. (...), SR E. (...), SR O. (...), SR J. II K 412/13, SR R. (...), SR Ż. (...), SR C. IIK (...), SR w R. (...), SR Bielsko Biała (...), SR w Limanowej (...), SR w B. (...) - świadczą o tym numery sygnatur akt nadam sprawom. I mimo, że merytoryczne orzeczenia w tych i innych sprawach zapadły później, Sąd przyjmuje za pewne, że oskarżony wiedział o toczących się w tym przedziale czasowym w tych sprawach postępowaniach przygotowawczych i stawianych mu zarzutach, które (biorąc pod uwagę kwalifikację prawną późniejszych skazań) odnosiły się do legalności prowadzonej działalności.

Tym samym, zdaniem tut. Sądu, skoro oskarżony wiedział, że są zastrzeżenia co do tego rodzaju działalności, którą prowadził, powinien był się powstrzymać od dalszego wprowadzania automatów do użytkowania na rynek. Skoro mimo prowadzonych postępowań i wyroków tego nie uczynił, to podjął na siebie ryzyko skutków tego rodzaju

działalności kalkulując zyski i straty z tym związane . Tym samym nie zasługiwały na uwzględnienie argumenty oskarżonego o braku po jego stronie winy w popełnieniu zarzucanych mu czynów .

Z tych samych powodów nie można też uznać, aby działał on w usprawiedliwionej nieświadomości, iż czyny te nie podlegają karze. Zdaniem Sądu oskarżony organizując prowadzenie gier na automatach, podpisując w tym zakresie stosowne umowy, czy pełnomocnictwa , po czym wstawiając – automaty do lokalu Salon (...) w B. przy ul. (...), - godził się na popełnienie czynu zabronionego stypizowanego w art. 107 § 1 kks .

Po ustaleniu sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów Sąd analizując pod kątem rodzaju represji karnej, jaką należałoby wobec oskarżonego zastosować uznał, że adekwatne będzie orzeczenie wobec niego za popełnione przestępstwa kary nie o izolacyjnym charakterze , ani też kary finansowej, lecz - najbardziej zdaniem Sądu realnej do wykonania i jednocześnie dolegliwej - kary ograniczenia wolności.

Wymierzając taką karę oskarżonemu Sąd kierował się przede wszystkim dyrektywami zawartymi w art. 13 § 1 kks: wymierzając karę, środek karny lub inny środek, sąd uwzględnia w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza gdy czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub o jej późniejsze wyrównanie. Różnice pomiędzy kodeksem karnym a kodeksem karnym skarbowym w tym zakresie polegają po pierwsze na tym, że art. 53 § 2 kk wymienia najpierw okoliczności podmiotowe (motywację), natomiast art. 13 § 1 kks eksponuje przedmiotowe, tj. rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego [L. W., J. Z. , Kodeks karny skarbowy. Komentarz. Wyd. 3, W. 2016].

Sąd brał pod uwagę także dyrektywy wymienione w art. 12 § 2 kks: sąd wymierza karę, środek karny lub inny środek według swego uznania, w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają one osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Dlatego też Sąd orzekł wobec oskarżonego za czyn wymieniony w pkt 1 części wstępnej wyroku karę 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, działając na podstawie art. 107§1 kks i art. 26§1 i 4 kks w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 20§2 kks . a za czyn wymieniony w pkt 1 części wstępnej wyroku karę 2 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, działając na podstawie art. 107§1 kks i art. 26§1 i 4 kks w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 20§2 kks ,

Działając natomiast na podstawie art. 39§1 kks i art. 40§3 kks i art. 20§2 kks zw. z art. 85§1 kk i art. 86§3 kk w zw. z art. 34§1i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk i art. 20§2 kks w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności Sąd wymierzył oskarżonemu M. W. karę łączną 5 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Kara w tym wymiarze jest w przekonaniu Sądu, adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu , jak również spełni ona swoje cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, jak i do społeczeństwa.

Przy wymierzaniu tejże kary Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę, iż oskarżony swoim czynem godził w kilka dóbr prawnie chronionych. Jest nim nie tylko ochrona mienia Skarbu Państwa, które uzyskuje wpływy budżetowe z takiej działalności, ale także ochrona szeroko pojętego porządku publicznego, który na skutek utraty płynności finansowej przez obywateli może być zagrożony. Nie ulega wątpliwości, iż chodzi tu o ochronę samych obywateli przed nadmiernym, często szkodliwym przede wszystkim dla sfery psychicznej , jak i majątkowej - angażowaniem się w gry hazardowe. Reglamentacja tej właśnie konkretnej dziedziny służyć ma bowiem między innymi ochronie samych

potencjalnych grających, przed szkodliwymi skutkami, jakie niesie ze sobą hazard. Zbyt duża dostępność możliwości oferowanych w tym zakresie niewątpliwie zwiększa po prostu ilość ludzi uzależnionych od gier hazardowych. Świadome naruszenie przez oskarżonego tych dóbr, co więcej nastawione na zysk przekonuje, iż stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jest wysoki, w takim stopniu, że jego zachowanie winno spotkać się z konsekwencjami karnymi.

Orzekając w przedmiocie kary Sąd nie uwzględnił argumentów oskarżonego w zakresie ewentualnego zastosowania wobec niego instytucji umorzenia postępowania w trybie artykułu 11§1 kpk w zw. z art.113§1 kks tj. tzw. umorzenia absorpcyjnego, zgodnie z którym postępowanie w sprawie o występki, zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 5, można umorzyć, jeżeli orzeczenie wobec oskarżonego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za inne przestępstwo, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia. Nie kwestionując logicznych i spójnych argumentów oskarżonego przytoczonych na uzasadnienie złożonego w piśmie procesowym wniosku, Sąd uznał, że te argumenty mimo, że zasadne, nie mogą jednak przeważać i prowadzić do de facto formalnej niekaralności oskarżonego za zarzucane mu przestępstwa będące przedmiotem niniejszego postępowania. Zdaniem Sądu wzgląd na prewencję ogólną powinien w przedmiotowej sprawie przeważać nad indywidualną prewencją w ten sposób, że musi dojść do ukarania oskarżonego, tj. do wymierzenia mu konkretnej i realnej kary, albowiem orzeczenie musi mieć też oddźwięk społeczny, musi dać sygnał społeczeństwu, że niezgodne z prawem zachowanie jest represjonowane karnie bez względu na inne uprzednie skazania i ich wymiar.

Mając jednak wzgląd na argumenty oskarżonego i w (bezsposornie idące w setki) orzeczeń wymierzających mu łącznie niebagatelne kary (i grzywny, i pozbawienia wolności) Sąd uznał, że w ramach prewencji indywidualnej można zastosować wobec niego karę ograniczenia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się szczegółowymi dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 k.k., i tak ją określił, aby jej wymiar nie przekraczał stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu. Sąd oceniał także postawę oskarżonego, jego warunki i właściwości osobiste, o których niestety nie wiedział zbyt wiele.. Sąd wziął też pod uwagę ustawowe zagrożenie przewidziane za czyn z art.107 §1 kks, tj. iż za urządzenie lub prowadzenie gry hazardowej wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia można orzec karę grzywny do 720 stawek dziennych albo karę pozbawienia wolności do lat 3, albo obie te kary łącznie. Zgodnie natomiast z art. 26§1 kks, jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone karą pozbawienia wolności, a te z art.107§1 kks bezspornie jest, to sąd może orzec zamiast niej karę ograniczenia wolności, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny wymieniony w art. 22 § 2 pkt 2-6, co nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu także kary grzywny grożącej za to przestępstwo obok kary pozbawienia wolności. Nadto w sprawie nie zachodziły też okoliczności, o jakich mowa w art. 58§2a kk (mającego zastosowanie także w sprawach o przestępstwa skarbowe za pośrednictwem art. 20§2 kks) i Sąd nie widzi przeciwwskazań do orzeczenia wobec oskarżonego takiej właśnie rodzajowo kary. Poza tym zgodnie z art. 58§1 kk, mającym także zastosowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe za pośrednictwem art.20§2 kks, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Ponieważ kara ograniczenia wolności uznawana jest za alternatywę dla krótkoterminowej kary pozbawienia wolności lub trudnej do spłacenia grzywny, a sankcja ta zawiera w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel retributywny (nieodpłatna praca, zakaz zmiany miejsca stałego pobytu bez zgody sądu) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele charytatywne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą) – a pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności (kontakt sprawcy ze środowiskiem więziennym, jego podkulturą, brak stygmatyzacji bycia więźniem i często związany z tym efekt odrzucenia tak w środowisku zawodowym, jak i rodzinnym) dlatego też Sąd uznał, ją za adekwatną dla oskarżonego zwłaszcza przyjmując, że edukacyjne oddziaływanie pracy w ramach kary ograniczenia wolności ma możliwość wychowawczego wpływu na oskarżonego. Spełni także cele kary ograniczenia wolności wskazane w 53 § 1 k.k.w., wzbudzi u oskarżonego wolę kształtowania

społecznie pożądanym postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego.

Nadto kara ograniczenia wolności daje możliwość bardzo elastycznego reagowania przez Sąd w zależności od postawy oskarżonego i jego wywiązywania się z obowiązków wynikających z orzeczonej względem niego kary. Oskarżony jest osobą zdolną do pracy, może więc w miejscu swojego zamieszkania podjąć się pracy na cel społeczny. Karę taką będzie mógł pogodzić z pracą zawodową dostosowując ją w razie potrzeby do czasu pracy zawodowej poprzez np. zmianę harmonogramu wykonywania kary w ilościach mniejszych niż 30 godz. bądź większych niż 30 godz. miesięcznie. Regulacje zawarte w kodeksie karnym wykonawczym pozwalają w szczególności na zmianę formy wykonywania pracy (art. 63a k.k.w.) na miesięczne potrącenia z wynagrodzenia w określonym procencie na cel społeczny, a nadto w przypadku uchylania się od odbywania kary ograniczenia wolności Sąd ma możliwość jej zamiany na zastępczą karę pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości, a jej realność i dolegliwość uzmysłowi sprawcy niedopuszczalność podobnego zachowania w przyszłości, o czym tak przekonywująco zapewniał oskarżony w swoim piśmie procesowym.

Wszystkie powyższe okoliczności prowadziły do uznania przez Sąd, iż najlepiej cele stawiane przed karą spełni w przedmiotowej sprawie właśnie kara ograniczenia wolności. Nadto kara w postaci pracy na cele społeczne wywołać też powinna pozytywne skutki społeczne w postaci kształtowania społecznie pożądanym postaw i odstraszenia od popełniania przestępstw w ogóle.

Wobec skazania za przestępstwo z art. 107 §1 kks Sąd powinien był zgodnie z art. 30§1 i 5 kks obligatoryjnie orzec przepadek dokumentu lub urządzenia do gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego, a także znajdujących się w nich środków pieniężnych oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek. Jednakże w przedmiotowej sprawie dowody rzeczowe w postaci automatów z zawartością zostały zgodnie z postanowieniem SR w Brzegu formalnie zwrócone i udostępnione do zwrotu z zawartością.

Wobec tego nie było możliwości orzeczenia przepadku konkretnych przedmiotów. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 32 § 1 kks, w razie niemożności orzeczenia w całości albo w części przepadku, o którym mowa w art. 29, gdy przedmiot został zniszczony, zgubiony, ukryty lub z innych przyczyn faktycznych lub prawnych nie może być objęty w posiadanie, sąd orzeka środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, chyba że przepadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4. A zgodnie z art. 32§ 2kks jeżeli równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów nie można określić dokładnie, oznacza się ją w przybliżeniu. Sąd orzekł więc środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, tj. 4 automatów do gier w kwocie po 3000 zł każdy, ustalając przy tym wartość automatów na podstawie informacji o średniej wartości takiego urządzeń wystawianego na rynek sprzedaży na portalu Allegro i informacji oskarżyciela w tym zakresie zgłoszonej na rozprawie. Dlatego działając na podstawie art. 32§1i 2, 4 kks i art. 31§4 kks w zw. z art. 30§1i 5 kks Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w wysokości łącznej 12.000 zł.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść przepisu art.624§1 k.p.k. w zw. z art.113§1kks oraz przekonanie Sądu oparte na aktach sprawy, iż skazany nie byłby w stanie ponieść tychże kosztów, a jej ewentualna egzekucja przy obecnych już obciążeniach finansowych oskarżonego byłaby z dużą dozą prawdopodobieństwa bezskuteczna i tylko generowałaby kolejne koszty sądowe. Sąd biorąc pod uwagę obecne możliwości zarobkowe oskarżonego i zwolnił więc go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

Sędzia